antifa kallithea

αντιφασιστική έκδοση δρόμου#13

μοιράζεται χέρι με χέρι σε σχολεία, δρόμους, πλατείες

Γενάρης 2016

INTRO

για ηλεκτρονική επικοινωνία: antifa.kallithea@yahoo.com
βρες μας στο δίκτυο: antifakallithea.wordpress.com

Εμεις που γράφουμε αυτό εδώ το έντυπο είμαστε άντρες και γυναίκες, διάφοροι είμαστε φοιτητές, άλλες δουλεύουμε και άλλες όχι. Όλοι μας έχουμε όμως ένα κοινό, τριγυρνάμε σ' αυτές τις γειτονιές και αντιλαμβανόμαστε τη σαπίλα της κοινωνίας μας, ο καθένας με τον τρόπο του. Άλλοι είμαστε μετανάστες δεύτερης γενιάς και τραβάμε ζόρια με τα χαρτιά μας. Άλλοι δουλεύουμε σε σκατοδουλειές και έχουμε σιχαθεί ολόψυχα το αφεντικό μας. Άλλες δε γουστάρουμε τη ματσίλα του κάθε ελληναρά. Και όλοι μαζί μισούμε τους μπάτσους και τους φασίστες όσο μισούμε το ελληνικό κράτος και τα δολοφονικά του σχέδια. Όσο λοιπόν το κράτος μας ζητάει τη συναίνεσή μας στα σχεδιά του, άλλο τόσο πρέπει και μεις από τη μεριά μας να φτύνουμε κατάμουτρα όσους το στηρίζουν. Γιατί, όχι, δεν έχουμε κανένα κοινό με όσους ανησυχούν για το μέλλον της πατρίδας τους, αντιθέτως μας χωρίζουν πολλά. Γιατί εμείς καταλαβαίνουμε πως τα σχέδια του ελληνικού κράτους στρέφονται πρώτα και κύρια εναντίον μας, στοχεύουν την τάξη μας. Με τους όλο και περισσότερους ένστολους που μας πηγαίνουν από εξακρίβωση σε εξακρίβωση, με όλα τα παραμύθια περί ελλαδίτσας και τις πατριωτικές μαλακίες, εμείς δεν ψηνόμαστε μία. Γι' αυτό και για άλλους τόσους λόγους το λέμε και το ξαναλέμε, η ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς.

Είναι φορές που οι άνθρωποι επικοινωνούν, ακόμα κι αν δε μιλούν την ίδια γλώσσα· αγαπιούνται, ακόμη κι αν δε γνωρίζονται· παλεύουν για κοινούς σκοπούς, ακόμη κι αν τους χωρίζουν χιλιάδες χιλιόμετρα. Ο Ivan είναι σύντροφός μας. Δεν τον ξέραμε και δε μας ήξερε. Αλλά δεν έχει σημασία. Για μας μετράει ότι σήκωσε κεφάλι όταν όλοι γύρω του του έλεγαν να το βουλώσει. Ότι ήταν antifa σε μια κοινωνία που είχε καταστραφεί από τη μαφία και τον πόλεμο. Ότι ήταν "μειοψηφία", "τρελός", "χαμένος από χέρι". Στο τέλος πλήρωσε το πείσμα του με τη ζωή του. Κι έτσι έμεινε στους ανθρώπους που τον αγάπησαν να διηγηθούν την ιστορία του. Όχι ξεχασμένος νεκρός – αλλά ένας ήρωας της τάξης μας!

QUIZ:

ΠΟΙΟΣ ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ ΣΤΟ ΨΑΧΝΟ;;;

Α. Οι μασόνοι
Β. Οι σαυράνθρωποι
Γ. Ο Κυριάκος (πολύ κωλόπαιδο ο Κυριάκος!)
Δ. Στο antifa kallithea βρίσκουμε ότι πιο χρήσιμη ερώτηση από το «ποιός βάζει τις βόμβες», είναι το «ποιός ωφελείται» από αυτές. Η πρόσφατη ιστορία είναι διδακτική: μετά τις βόμβες που έσκασαν το 1999 σε εργατικές πολυκατοικίες της Μόσχας, το ρωσικό κράτος είπε ότι τις έβαλαν οι Τσετσένοι, εισέβαλε στην Τσετσενία και την ισοπέδωσε. Μετά τις βόμβες στη Μαδρίτη το 2004, στο Λονδίνο το 2005 και στη Βοστώνη το 2013, το ισπανικό, το αγγλικό και το αμερικανικό κράτος αντίστοιχα έπαιξαν το χαρτί της «ισλαμικής τρομοκρατίας». Χρησιμοποιώντας το φόβο του θανάτου, τα κράτη έβαλαν μπροστά μια διαδικασία διασποράς και διαχείρισης του φόβου. Μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι, το γαλλικό κράτος πλημμύρισε την πόλη με μπάτσους και στρατό, τσάκισε τους μετανάστες στα προάστια και σφυροκόπησε με την πολεμική του αεροπορία τη Συρία. Και σε μας; Αν μια αδέσποτη βόμβα σκάσει σε μια πλατεία ή σε ένα τρένο, το ελληνικό κράτος θα την πέσει στους μετανάστες. Θα βάλει κι άλλους μπάτσους στις πλατείες μας και στρατό στους δρόμους. Θα κουνάει τον μπαμπούλα των «τζιχαντιστών» κι όσοι έχουν αποβλακωθεί μετά από δεκαετίες πατριωτισμού και ρατσισμού θα το καταπιούν αμάσητο. Θα βγουν στους δρόμους να κουνήσουν σημαιάκια και όταν τους το ζητήσουν θα στηρίξουν και τον πόλεμο. Και τελικά, ο μόνος που θα μιλάει, θα εξηγεί τι γίνεται και θα μας λέει ποιοι είναι οι φίλοι και ποιοι οι εχθροί θα είναι τ' αφεντικά και οι μπάτσοι τους. Από μεριάς μας αρνούμαστε να αφήσουμε το κράτος και τους φίλους του να μιλάνε στο όνομά μας. Δε γουστάρουμε το στρατό και τους μπάτσους. Δε θα αποκτήσουμε ποτέ εθνική συνείδηση, γιατί έχουμε ταξική. Εμείς στους δρόμους θα βγούμε μόνο ενάντια στο κράτος μας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ από την ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΒΑΚΗ:

Παρασκευή 18 Δεκεμβρίου 2015
Κρύο βράδυ. Απεσταλμένος του antifa Kallithea επισκέπτεται την κεντρικότερη πλατεία της Καλλιθέας. Βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή του για χάρη των αναγνωστών μας, εισχωρεί στα σκοτεινά άδυτα της αινιγματικής πλατείας και καταγράφει. Ακολουθούν ανατριχιαστικές λεπτομέρειες και καλό θα ήταν να μείνουν μακριά από παιδιά κάτω των 10 ετών.

"Μπήκα στην πλατεία από την μεριά της Ματζαγριωτάκη κατά τις 20:15. Ήταν σκοτεινά και είχα αρχίσει να φοβάμαι, άναψα τον φακό. Κινήθηκα αριστερά μου και ανάμεσα στην πυκνή βλάστηση εντόπισα κάποιες σκιές στο βάθος. Προχώρησα προς τα εκεί θεωρώντας ότι πρόκειται για παρέα που αράζει. Όσο πλησίαζα τόσο πιο ξεκάθαρη γινόταν η εικόνα: ένας τεράστιος λύκος πίσω από ένα θάμνο κατασπάραζε έναν καλικάντζαρο. Δεν πίστευα στα μάτια μου! Εντάξει καλικάντζαρος, σε μια βδομάδα ήταν Χριστούγεννα, αλλά ο λύκος τι δουλειά είχε εκεί; Οπισθοχωρώντας ταραγμένος σκόνταψα πάνω στην ουρά ενός δράκου που άναβε τα ξύλα που μάζευαν οι υπόλοιποι καλικάντζαροι. Εκεί ήταν που λιποθύμησα και κάτι εξωγήινοι που πίνανε μπύρα με πέταξαν με το ufo στο κοντινότερο νοσοκομείο."

Πέρα από την πλάκα τώρα. Ένας έγκριτος δημοσιογράφος, φαν ή φίλος του δήμαρχου Καλλιθέας που είναι φαν και φίλος των μπάτσων, έγραψε ένα άρθρο για την πλατεία Δαβάκη στην εφημερίδα Νότιος Χτύπος. Με το συγγραφικό του ταπεραμέντο να βαράει κόκκινο το άρθρο αγγίζει τα όρια του θρίλερ με αρκετή δόση δράματος. Ευφάνταστα κλαψουρίσματά που αρθρώνουν το κείμενο με φράσεις

support
underground
hip hop
support
antifa music
support
boavista

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ είναι φασίστες!

όπως "ανατριχιαστικές καταγγελίες πολιτών", "συμμορίες", "ναρκομανείς", προσπαθούν να καταδείξουν τους κινδύνους που εγκυμονεί μια απλή βόλτα στην πλατεία. Το άρθρο καταλήγει με την καθόλου πρωτότυπη έκκληση για περισσότερους μπάτσους. Εμείς από την άλλη, καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως αυτά τα λόγια στοχεύουν όλους κι όλες αυτές που συχνάζουν εκεί: τις πολυεθνικές παρέες, τους μετανάστες με τα παιδιά τους και τη δεύτερη γενιά. Ο δήμαρχος μας λέει εγκληματίες και κοιτάει να τιγκάρει τη γειτονιά μας με μπάτσους. Μιλάει για όλους εμάς που με τις "αντι-κοινωνικές" μας παρουσίες στο δρόμο χαλάμε τη γιορτή κανονικότητας που προσπαθεί να στήσει ο Δήμος. Μόνο που οι πλατείες, οι δρόμοι και τοίχοι τους μας ανήκουν απ' άκρη σ' άκρη και θα τους διεκδικούμε όσο αναπνέουμε. Γιατί αυτό μας δίνει ζωή ενάντια σε όλα αυτά που βαραίνουν την καθημερινότητά μας.

ΣΤΟ ΕΛΕΟΣ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΒΑΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ, ΑΝΥΠΑΡΚΤΗ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Πρωτοσέλιδο του Νότιου Χτύπου: *"συμμορίες"*, *"ανώμαλοι"*, *"ανύπαρκτη η αστυνομία"*... Τί λέτε να ψήφισαν στις εκλογές;

Κάθε καβάτζα μια ανάσα, κάθε φασίστας μια μπάτσα, άκου βαράνε τα μπάσα, κάνω πάσα. Κάθε μας στίχος μια ανάσα, κάθε φασίστας μια μπάτσα, τίποτα δεν είναι τζάμπα, άκου μάγκα...

NTS / Λίγες γραμμές για της πόλης τον πάτο

Είμαστε τρελοί δεν πάμε στο στρατό – Να πάνε οι φασίστες να φάνε το σκατό!

Ωραία δεν είναι η εποχή μας; Η Συρία διαλύεται, το Ιράκ διαλύθηκε, η Τουρκία δεν τα πάει και πολύ καλά τελευταία, τζιχαντιστές εμφανίζονται, τ' αφεντικά μας μοστράρουν τα F-16 τους, κάθε ρατσιστής μας λέει πως άλλο οι πρόσφυγες, άλλο οι μετανάστες. Ζόφος. Ναι, αλλά όχι για όλους!

Το ελληνικό κράτος για παράδειγμα καλοβλέπει το χάος που διαλύει τη Μέση Ανατολή, συνάπτει συμμαχίες με το Ισραήλ και τη δικτατορία της Αιγύπτου, μας πετάει στη μάπα χάρτες που απεικονίζουν το Αιγαίο σαν ελληνική λίμνη και τη μισή Μεσόγειο σαν ελληνική ιδιοκτησία, στηρίζει κάθε κατάσταση που είναι ικανή να κολλήσει το τουρκικό κράτος στον τοίχο, χαίρεται με τις βομβιστικές επιθέσεις στο εσωτερικό της Τουρκίας και γενικώς κάνει ό,τι περνάει απ' το χέρι του για να συντηρεί και να αυξάνει την ένταση.

Οι αρμόδιοι του ελληνικού κράτους και οι παρατρεχάμενοι τους, αναγνωρίζουν χρόνια τώρα ότι τα συμφέροντά τους δείχνουν στην άλλη άκρη του Αιγαίου και έχουνε τα βλέμματα τους μυωπικά κολλημένα στη σύγκρουση που εξελίσσεται. Φυσικά το ζήτημα δεν εξαντλείται εδώ. Και δεν θα μας κάνει την χάρη να εξαντληθεί αν οι ίδιοι δεν κατανοήσουμε τις στρατιωτικές επιδιώξεις των αφεντικών μας· αν δεν τις αναγάγουμε σε εχθρικές για την τάξη μας και δεν στραφούμε ενάντια σε αυτές και τους καταστροφικούς μηχανισμούς τους· αν δεν κατανοήσουμε ότι, ή θα στραφούμε συλλογικά ενάντια στον ελληνικό στρατό, ή θα γίνουμε κρέας για τα κανόνια του.

Και όλοι εμείς, που μας φώναξαν και μας φωνάζουν να παρουσιαστούμε σε κάποιο στρατολογικό γραφείο για να καταταγούμε, που μας σέρβιραν μια ανακοίνωση στο σχολείο πως πρέπει να καταγραφούμε ένας-ένας προκειμένου να συστρατευθούμε μελλοντικά πίσω από τα εθνικά μας δίκαια, πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα: Είμαστε τρελοί δεν πάμε στο στρατό – Να πάνε οι φασίστες να φάνε το σκατό!

στο βιβλίο των ηρώων του δρόμου

1

Πανό για την 6η Δεκέμβρη και κάλεσμα σε αποχή από το μάθημα. Antifa παρεάκι εν δράσει, 12ο λύκειο, Πετράλωνα μεριά.

2

Πολιτική εκδήλωση για τις νέες μορφές αστυνόμευσης που εφαρμόζονται στην Καλλιθέα με τη συμμετοχή 60 περίπου συντρόφων και συντροφισσών. Μέσα Δεκέμβρη 2015.

3

Μοίρασμα και μικροφωνική στον ηλεκτρικό της Καλλιθέας στα μέσα Νοέμβρη.

4

Στα τέλη του Νοέμβρη βρεθήκαμε στο δρόμο. Δεν περιμέναμε τα μίντια να μας πούνε τι να κάνουμε, δεν περιμέναμε τα κόμματα να μας πούνε πως να το κάνουμε, δεν περιμέναμε το θέαμα να μας πει που να το κάνουμε. Ήμασταν εκατό σύντροφοι και συντρόφισσες. Λέγαμε ότι οι βόμβες στο ψαχνό είναι κρατικές δουλειές. Φτιάξαμε ένα σφιχτό μπλοκ, μαχητικό και αυτοπεριφρουρούμενο. Διαδηλώσαμε στη γειτονιά του Νέου Κόσμου μέρα μεσημέρι. Ήταν ένα μήνυμα ότι είμαστε ζωντανοί, ότι δεν τρώμε την κρατική προπαγάνδα, ότι μισούμε αυτό το κράτος, τους μπάτσους και τ' αφεντικά τους. Ήταν μια antifa διαδήλωση.

Το νου σας σεξιστές///

ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΛΕΣ

Οι καθημερινές λεκτικές και σωματικές παρενοχλήσεις, τα ματσό βλέμματα, τα σεξιστικά γελάκια και οι χαρακτηρισμοί, η άνεση με την οποία παραβιάζουν τα όρια μας, είναι δείγματα συμπεριφορών που με την καμία δε συνηθίζουμε.

Αυτοί που βολεύονται από την κατάσταση θα σου πουν "δεν τρέχει και τίποτα". Κι όμως! Προς έκπληξη τους, σημαίνει πολλά.

Σημαίνει ότι τέτοιες συμπεριφορές δεν είναι μεμονωμένες - είναι κομμάτια ενός παζλ. Ενός παζλ που τα κομμάτια του ενώνει η πατριαρχία.

Κομμάτια που λένε ότι μόνο με την παρουσία ενός αρσενικού θα πρέπει να νιώθουμε προστατευμένες από τα υπόλοιπα αρσενικά, ότι είμαστε «ιδιοκτησία», ότι είμαστε υπό την αιγίδα της ανδρικής προστασίας σε καταστάσεις όπως οι παραπάνω και «εννοείται» σε πολύ χειρότερες.

Σημαίνει ότι αν είσαι μετανάστρια ούτε κι αυτό αρκεί. Σημαίνει πως είσαι σε κατώτερη μοίρα γιατί νομίζουν ότι δεν μπορείς να αντεπεξέλθεις.

Φαίνεται πως -σεξιστές- δεν πιάσατε το νόημα. Βάλτε καλά στο νου σας, ότι η ανδρική παρουσία δεν είναι επιτακτική για την προστασία μας. Το αντίθετο μάλιστα.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι συμπεριφορές που προωθούν τις ισότιμες σχέσεις. Άνδρες και γυναίκες, που είναι ΜΕ εμάς και ΟΧΙ για εμάς.

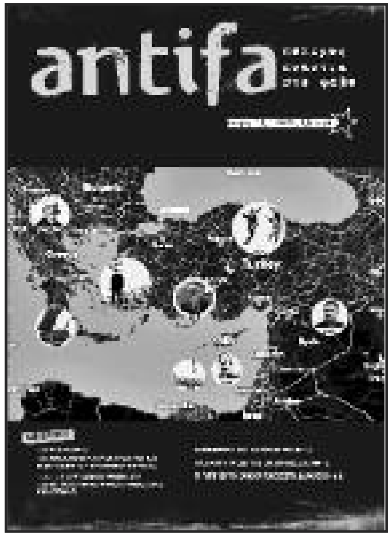
Δε μας λείπει η συνοδεία στους δημόσιους χώρους, μας λείπει ο σεβασμός στο πρόσωπο μας και την τάξη μας. Είμαστε μετανάστριες, μαθήτριες, εργάτριες. Είμαστε γυναίκες, μα πάνω απ' όλα είμαστε ενωμένες. Και να το θυμάσαι. Γιατί αυτό σίγουρα αρκεί!

IT'S THE SOUND OF THE METROPOLIS

> Antifa σελίδες της αθηναϊκής μητρόπολης. Μοιράζονται χέρι με χέρι στα σχολεία και στις πλατείες της πόλης.

Το βασικό μας επιχείρημα ήταν εδώ εσείς που νομίζετε ότι δε θα μας πληρώσετε άντε γαμηθείτε γιατί μπορεί όλη η κοινωνία να μας βλέπει μικρούς και να μας θεωρεί αδύναμους αλλά οι μαθητικές κοινότητες στην τελική μπορούν να επιβάλουν πράγματα σε διάφορα πεδία από τη δουλειά μέχρι τους δρόμους όπως το Δεκέμβρη του '08 ξέρω γω γιατί στην τελική δεν είχαμε τίποτα να χάσουμε γιατί συγκροτηθήκαμε ως κοινότητα κι έτσι αποκτήσαμε δύναμη γιατί όλοι μαζί είπαμε ένα μεγάλο άντε γαμήσου αφεντικό όπως λέει κι ο Λεξ ένα μεγάλο άντε γαμήσου από τη Θέρμη ως το ποτάμι

Εδώ είναι Ανατολική Μεσόγειος. Εδώ διαπλέκονται συμφέροντα, φόβοι και φιλοδοξίες, εδώ συγκρούονται γίγαντες, εδώ ξαναστρώνονται τα σύνορα του κόσμου κι όλα αυτά ως "λεπτομέρειες της ιστορίας". Το ελληνικό κράτος περιμένει κι ονειρεύεται. Μέχρι στιγμής τα όνειρά του βγαίνουν αληθινά. Για εμάς κάποια στιγμή θα γίνουν εφιάλτες.

Θέλουν να μας πείσουν ότι η ζωή μας αποτελείται από μονόδρομους. Ότι για να την παλέψουμε θα πρέπει να αγαπάμε την δουλειά μας και να κοιτάμε αποκλειστικά την πάρτη μας. Πάνω απ' όλα να βγάζουμε τον σκασμό και να προσποιούμαστε ότι δεν τρέχει τίποτα. [...] Μ' άλλα λόγια, θέλουν να λέμε «ναι», ενώ μας προορίζουν για τα σκουπίδια. Η ακόμα χειρότερα: να λέμε «ναι», ενώ μας προορίζουν για τα κανόνια.

Αλλά εμείς δεν ψηνόμαστε. Σιγά μην αγαπήσουμε τους μπάτσους που φέρνουν βόλτες στις γειτονιές μας. Σιγά μη σταματήσουμε να κάνουμε τη ζωή των φασιστών δύσκολη. Σιγά μην πάμε στο στρατό, σιγά μην πειστούμε να κάνουμε θυσίες για το καλό της πατρίδας. Θα λέμε «όχι» όπου κι όπως μπορούμε. Γιατί μόνο έτσι θα την παλέψουμε στους καιρούς που έρχονται: όλοι και όλες μαζί.

Είμαστε όλοι μετανάστες!

Η παράσταση είναι χιλιοπαιγμένη. Η περίφημη «ελληνική κοινωνία», δηλαδή ο ρατσιστικός συρφετός μαγαζατόρων, φωνάζει πως «έχει πρόβλημα με τους μετανάστες», προσπαθεί να μας πείσει ότι «είναι πολλοί» κι ότι «δημιουργούν ζητήματα»· στη βάση αυτού του «προβλήματος», «η κοινωνία» στη συνέχεια «πιέζει» το κράτος για «να δώσει λύση στο πρόβλημα», εννοώντας να μοιράσει το ζεστό ευρωπαϊκό χρήμα λαμβάνοντας υπόψη κάθε ρατσιστικό σκουπίδι· Τα κονδύλια θα εκταμιευτούν πιο γρήγορα. Στη συνέχεια, τα πολυπόθητα ευρωπαϊκά λεφτά, διανέμονται με πολύπλοκους ιεραρχικούς κανόνες σε όλα τα κοράκια της ελληνικής κοινωνίας, μεγάλα και μικρά. Από τα υπουργεία, μέχρι τις μκο, από τους μπάτσους μέχρι τους δημάρχους και από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μέχρι τους τοπικούς μαγαζάτορες. Όλοι παίρνουν «το κάτι τις» τους.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ

1F.1T'S.NOT.ANT1FA.THEN.1T.1S.NO.FUN

Πα-ντε-μπουρέ

Ντεμι-πλιέ

Πτι-ζετέ

Κλωτσιδ-α-λε-φασιστ

